

ASPECTES DE LA CIUTAT

La importància i riquesa de l'activitat artística rau en el fet de que té diverses possibilitats i vies d'expressió. Seguint una línia i una voluntat personals, l'explicitació dels treballs dels artistes pot esdevenir un CONTÍNUUM respecte de la tradició i la història, o bé ser-ne l'altra cara, la seva hipotètica subversió: la innovació a partir de criteris i experiències, el paradigma de la modernitat i l'avantguarda com a símptomes de la ruptura. La dilatada trajectòria de **Jordi Benito**, habitualment efímera pel que fa a les restes materials, als productes del seu treball, ha estat un constant seguiment i adscripció a les propostes de l'alteritat artística sorgides al principi de la convulsiva dècada dels setanta, ja fa els seus bons quinze anys. L'acurada tria dels materials -simbòlics i emblemàtics- i l'ús sovintejat del propi cos com a medi i com a suport l'han portat, finalment, a treballs esporàdics sobre paper, lona o tela, amb uns resultats peculiars i amb un ús exclussiu de les tècniques en quant que mers instruments, en els que l'opció figural i el trasvassament icònic de tota la seva història és la perllongació de les seves accions i instal·lacions. Hi ha hagut ocasions, a més, en les que aquests treballs de visió "vertical" li han servit com a fons i entorn de la seva activitat de PERFORMER.

Amador Garrell, puntal indiscutible de la figuració de Granollers, enllaça amb la tradició més sòlida de les arts figuratives al nostre país des de finals del segle passat. Deutor de dibuxants i il·lustradors cabdals, el seu treball -justament com a dibuxant, pintor o il·lustrador- ofereix una visió irònica -per la remenbrança- o intimista de la realitat que coneixem. El record i les imatges fixades en la ment són el tema recurrent de les seves obres, executades, amés, amb una economia d'elements i una rapidesa que li permeten capturar els moments descrits amb la mateixa velocitat amb què ho fan els ulls.

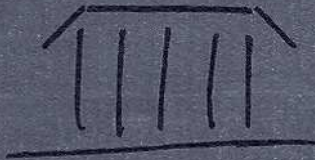
L'obra de **Joan March**, estrictament pictòrica, sempre ha ocupat un lloc propi en l'escena plàstica de la zona. Connectant molt estretament amb les tendències que recalquen la qüestió de l'expressivitat fins i tot amb la mateixa terminologia, el seu treball, però, no els seus deu ni els manlleua res, i les llicències que el poden definir s'equiparen amb les altres per una mera qüestió de contagi o de simpatia. Versàtil, multitemàtica i, sobretot, tècnicament heterogènia, la pintura de Joan March ha tractat tots els aspectes que poden caber dins la ment humana, bé sigui amb la figuració més pregona, o bé amb l'esquematisme d'arrel més reductiva. Aquest aspecte, doncs, delimita una trajectòria independent i situacional que abasta multitud de coses i moments, des dels més eufòrics als més qüestionadors. Per tot això, la seva abundantíssima producció poc ha tingut a veure amb les tendències i les obligacions.

L'esperit de les peces i també el personal seran, així, els que faran evident la seva desconnexió amb qualsevol temptació situacionista, i li conferiran aquest caràcter específic i inconfusible.

Vicenç Viaplana és ara en un punt extremadament madur en la evolució de la seva pintura. Immers en una qüestió estètica i formal d'acord amb els sentiments de la fi de segle, la seva obra actual ve a ésser un cúmul de les experiències i de les pràctiques que ha anat mantenint al llarg de la seva trajectòria, ben extesa. Oscil·lant sempre entre el dubte figural i la insinuació abstracta, és ara quan la síntesi ha pres el camí definitiu, carta de naturalesa: suggeriments de formes a base de traços i pincel·lades, referències físiques passades pel sedàs de l'intel·lecte, i una certa disposició anímica en el tractament del tema, conformen una pintura abocada a la descripció memorial d'una ciutat ideal en tant que concepte; encesa o enfosquida, però, al cap i a la fi, ideal.

Manel Clot

Granollers Vila Oberta

AJUNTAMENT DE
GRANOLLERS

1586 · 1587

**IV Centenari
de la Porxada**

1 9 8 6